

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE

A UNIUNII EUROPENE (Camera întâi)

6 octombrie 2015*

„Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Înscriere pe lista de rezervă — Decizie a AIPN de a nu recruta un candidat care a reușit la concurs — Competențe ale comisiei de evaluare și, respectiv, ale AIPN — Condiții de admitere la concurs — Durata minimă de experiență profesională — Modalități de calcul — Eroare vădită de apreciere a comisiei de evaluare — Lipsă — Pierderea șansei de a fi recrutat — Despăgubire”

În cauza F-119/14,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA potrivit articolului 106a din acesta,

FE, cu domiciliul în Luxemburg (Luxemburg), reprezentată de L. Levi și de A. Blot, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J. Currall și de G. Gattinara, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi),

compus din domnii R. Barents, președinte, E. Perillo (raportor) și J. Svenningsen, judecători,

grefier: domnul P. Cullen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 iunie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului la 24 octombrie 2014, FE a introdus prezenta acțiune având ca obiect anularea deciziei Autorității împuternicite să facă numiri a Comisiei Europene (denumită în continuare „AIPN”) din 17 decembrie 2013 prin care s-a refuzat recrutarea sa de către Direcția Generală (DG) Justiție pe baza listei de rezervă a concursului EPSO/AD/42/05, precum și despăgubirea pentru prejudiciul material și moral pretins suferit ca urmare a aceste decizii.

* Limba de procedură: franceza.

Cadrul juridic

- 2 În materie de recrutare a funcționarilor, articolul 5 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în versiunea în vigoare la data faptelor în cauză (denumit în continuare „statutul”), prevede, în special, la alineatul (3) următoarele:

„Pentru orice numire într-un post de funcționar condițiile minime sunt:

[...]

(c) pentru gradele 7-16 din grupa de funcții [administratori]:

- (i) un nivel de studii care să corespundă unui ciclu complet de studii universitare absolvite cu diplomă, în cazul în care durata normală a studiilor respective este de patru ani sau mai mult; sau
- (ii) un nivel de studii care să corespundă unui ciclu complet de studii universitare absolvite cu diplomă și experiență profesională corespunzătoare de cel puțin un an, în cazul în care durata normală a studiilor universitare respective este de cel puțin trei ani; sau
- (iii) atunci când interesul serviciului justifică acest lucru, o formare profesională de nivel echivalent.”

- 3 Articolul 28 din statut are următorul cuprins:

„Nimeni nu poate fi numit funcționar dacă:

- (a) nu este resortisant al unui stat membru al Uniunii, cu excepția derogării acordate de către [AIPN], și nu beneficiază de drepturile cetățenești;
- (b) nu și-a îndeplinit toate obligațiile care îi revin în temeiul legislației privind serviciul militar;
- (c) nu prezintă garanțiile morale necesare exercitării atribuțiilor sale;
- (d) nu a reușit, sub rezerva dispozițiilor articolului 29 alineatul (2) [din statut], la un concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau atât de dosare, cât și de examene, în condițiile prevăzute de anexa III [la statut];
- (e) nu este apt din punct de vedere fizic să își exercite atribuțiile;
- (f) nu face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin.”

- 4 Articolul 30 din statut prevede:

„Pentru fiecare concurs, [AIPN] numește un juriu. Acesta stabilește lista candidaților eligibili.

[AIPN] selectează de pe această listă candidatul sau candidații pe care îi numește în posturile vacante.”

- 5 Articolul 4 din anexa III la statut prevede:

„[AIPN] stabilește lista candidaților care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 28 [literele (a), (b) și (c)] din statut și o transmite președintelui comisiei de evaluare împreună cu dosarele de candidatură.”

6 Articolul 5 din aceeași anexă III la statut prevede:

„După analiza acestor dosare, comisia de evaluare stabilește lista candidaților care corespund cerințelor stabilite în anunțul de concurs.

În cazul unui concurs pe bază de examene, toți candidații înscriși pe această listă sunt admiși la examene.

[...]”

7 În sfârșit, titlul A punctul II din anunțul de concurs EPSO/AD/42/05 (a se vedea punctul 8 din prezenta hotărâre) are, în ceea ce privește profilul necesar și primele două condiții de admitere, următorul cuprins:

„Concursul este deschis candidaților care [...] îndeplinesc următoarele condiții:

1. Titluri sau diplome Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Candidații trebuie să dețină o diplomă poloneză de studii de drept.]

2. Experiență profesională După ciclul de studii universitare solicitat [la punctul 1], este necesară o experiență profesională de minimum doi ani.”

Situația de fapt

8 La 8 decembrie 2005, Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) a publicat anunțul de concurs general EPSO/AD/42/05 (denumit în continuare „concursul”) în vederea constituirii unei liste de rezervă pentru recrutarea de juriști-lingviști de gradul AD 7 de limbă polonă, destinată ocupării de posturi vacante din cadrul instituțiilor europene, în special din cadrul Curții de Justiție a Comunităților Europene (JO C 310 A, p. 3, denumit în continuare „anunțul de concurs”). Data limită de înscriere la concurs era stabilită la 11 ianuarie 2006.

9 În titlul A punctul I, intitulat „N[atura atribuțiilor]”, din anunțul de concurs, atribuțiile care urmau să fie exercitate erau descrise după cum urmează:

— Traducere și/sau revizuire în limba polonă de texte juridice din cel puțin două limbi oficiale ale Uniunii Europene.

— Verificarea concordanței lingvistice și juridice a textelor legislative în limba polonă, deja traduse și revizuite, în raport cu alte versiuni lingvistice ale textelor menționate, controlul calității acestora din punctul de vedere al redactării și al respectării regulilor în materie de prezentare formală.

[...]”

10 Titlul A punctul II.2 din anunțul de concurs preciza, în plus, că, pentru a putea fi admiși să susțină probele, candidații trebuiau, la data limită stabilită pentru înscrierea la concurs, să facă dovada, „[d]upă ciclul de studii universitare solicitat, [u]nei experiențe profesionale de minimum doi ani [...]”.

11 Reclamanta și-a depus candidatura la concurs la 27 decembrie 2005. Aceasta a indicat la rubrica „E[xperiență profesională]” din actul său de candidatură la concurs (denumit în continuare „actul de candidatură”) că deținea 6 experiențe profesionale cu o durată totală de 31 de luni, dintre care 15 luni

de activitate ca jurist-lingvist free-lance pentru Curtea de Justiție, și anume din 15 octombrie 2004 până la data actului său de candidatură, precum și 3 luni de stagiu la cabinetul de avocatură W. din Bruxelles (Belgia), de la 1 iulie la 30 septembrie 2005.

- 12 Reclamanta a fost admisă să participe la probele concursului. La sfârșitul lucrărilor sale, comisia de evaluare a înscris numele acesteia pe lista de rezervă a concursului, a cărei validitate, stabilită inițial până la 31 decembrie 2007, a fost reportată, după mai multe prelungiri, până la 31 decembrie 2013, dată la care aceasta a expirat definitiv.
- 13 Prin e-mailul din 22 mai 2013, reclamanta a fost invitată de serviciile DG Justiție să se prezinte la 28 mai 2013 la un interviu în vederea eventualei sale recrutări pe un post de administrator în cadrul direcției generale menționate. În perspectiva acestei recrutări, serviciile DG Resurse Umane și Securitate (denumită în continuare „DG Resurse Umane”) au comunicat de asemenea reclamantei, prin e-mailul adresat acesteia la 24 mai 2013, transmis în copie către DG Justiție, că, întrucât reclamanta era, la data respectivă, agent temporar la Curtea de Justiție, „vizita medicală [de angajare] nu [era] necesară, întrucât, în cazul unei recrutări la Comisie, [DG Resurse Umane] urm[a] să solicite transferul aptitudinii [sale] medicale”.
- 14 În luna iunie 2013, reclamanta a fost informată de DG Justiție că a fost reținută pentru postul de administrator și că a fost transmisă către DG Resurse Umane o cerere de recrutare în ceea ce o privea.
- 15 Reiese din înscrisurile de la dosar că, în iunie 2013, serviciile competente ale Comisiei au informat-o de asemenea pe reclamantă că, „[i]ntrucât Comisia nu a participat la organizarea concursului [...] și că lista de rezervă întocmită în urma concursului menționat, pe care [reclamanta] era înscrisă, era o listă de juriști-lingviști, iar nu de administratori, trebuia solicitată o derogare de la [c]omisariatul însărcinat cu [r]esursele umane și cu securitatea, politica Comisiei fiind de a utiliza aceste liste numai în cazuri excepționale pentru [s]erviciul său juridic și pentru câteva funcții specializate în alte [direcții generale], în anumite condiții”.
- 16 Prin e-mailul din 26 iulie 2013, șeful unității Dreptul contractelor din cadrul DG Justiție i-a comunicat reclamantei că DG Resurse Umane își dăduse „acordul pentru angajarea sa [cu derogare] în calitate de administrator [pe baza] listei de rezervă de juriști-lingviști”, subliniind totodată faptul că DG Resurse Umane o va contacta și că ea nu trebuia să întreprindă niciun demers înainte de a primi o comunicare oficială din partea acesteia.
- 17 La sfârșitul lunii august 2013, DG Resurse Umane i-a solicitat reclamantei să furnizeze înscrisuri justificative ale experiențelor sale profesionale anterioare actului său de candidatură, având în vedere condiția de admitere referitoare la experiența profesională minimă de 2 ani prevăzută în anunțul de concurs.
- 18 Pe parcursul perioadei cuprinse între sfârșitul lunii august 2013 și luna noiembrie 2013, reclamanta a avut mai multe întâlniri cu reprezentanți ai DG Resurse Umane și a furnizat diferite documente și explicații pentru a clarifica problema experiențelor profesionale pe care le-a invocat în actul său de candidatură. În această perioadă, reprezentanții DG Justiție au confirmat în mai multe rânduri interesul lor pentru recrutarea sa.
- 19 Prin scrisoarea din 17 decembrie 2013, AIPN a informat-o pe reclamantă că recrutarea sa în cadrul DG Justiție nu va putea avea loc, pentru motivul că aceasta nu îndeplinea condiția de admitere la concurs referitoare la experiența profesională necesară (denumită în continuare „decizia în litigiu”). Potrivit AIPN, la data limită pentru înscrierea la concurs, reclamanta avea numai 22 de luni de experiență profesională, în locul celor 2 ani ceruți de anunțul de concurs. Pentru a ajunge la această concluzie, AIPN a reținut, ca experiență profesională în calitate de „traducăto[r] free-lance” pentru Curtea de Justiție, numai o durată de 7 luni și, ca experiență profesională în calitate de stagiar la cabinetul de

avocatură W., numai o durată de 2 luni, ceea ce nu corespundea cu cele 15 luni și cu cele 3 luni declarate de reclamantă în actul de candidatură. Decizia în litigiu preciza de asemenea că, în ceea ce privește activitatea „free-lance pentru [Curtea de Justiție]”, durata experienței profesionale a reclamantei fusese calculată pe baza numărului total de pagini traduse, adică 721, și a unei norme de 5 pagini pe zi, considerată adecvată pentru Comisie și în mod sensibil mai redusă față de norma de 8 pagini pe zi utilizată la Curtea de Justiție.

- 20 La 14 martie 2014, reclamanta a formulat o reclamație împotriva deciziei în litigiu. Această reclamație a fost respinsă prin decizia AIPN din 14 iulie 2014 (denumită în continuare „decizia de respingere a reclamației”).

Concluziile părților

- 21 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei în litigiu;
- anularea deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 26 132,85 euro, care trebuie majorată cu dobânzi de întârziere, și a contribuțiilor la regimul de pensii începând din luna septembrie 2013, precum și la plata sumei simbolice de 1 euro pentru prejudiciul moral cauzat;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

- 22 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii în parte ca inadmisibilă și în parte ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. Cu privire la obiectul acțiunii

- 23 Potrivit unei jurisprudențe constante, concluziile în anulare îndreptate formal împotriva deciziei de respingere a unei reclamații au, în cazul în care această decizie este lipsită de conținut autonom, efectul de a sesiza Tribunalul cu privire la actul împotriva căruia a fost formulată reclamația (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 1989, Vainker/Parlamentul, 293/87, EU:C:1989:8, punctul 8).
- 24 În speță, decizia de respingere a reclamației confirmă decizia în litigiu. În consecință, concluziile în anulare îndreptate împotriva acesteia sunt lipsite de conținut autonom și, prin urmare, trebuie privite ca fiind îndreptate formal împotriva deciziei în litigiu, astfel cum este precizată prin decizia de respingere a reclamației (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iunie 2004, Eveillard/Comisia, T-258/01, EU:T:2004:177, punctul 32).

2. Cu privire la concluziile în anularea deciziei în litigiu

- 25 În susținerea concluziilor sale în anulare, reclamanta invocă patru motive, întemeiate, în esență:
- primul, pe necompetența AIPN;
 - al doilea, invocat cu titlu subsidiar, pe eroarea vădită de apreciere a AIPN, precum și pe încălcarea anunțului de concurs și a principiilor securității juridice și egalității de tratament;
 - al treilea, pe încălcarea principiului buneii administrări și a obligației de solitudine, precum și pe nerespectarea unui termen rezonabil;
 - al patrulea, pe nelegalitatea condiției de admitere la concurs referitoare la experiența profesională.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe necompetența AIPN

Argumentele părților

- 26 Potrivit reclamantei, AIPN ar fi depășit limitele competenței sale de control al deciziilor comisiei de evaluare din cadrul concursului, astfel cum au fost stabilite de jurisprudență, din moment ce în speță nimic nu ar arăta că decizia comisiei de evaluare de a o admite să susțină probele concursului pentru a o înscrie ulterior pe lista de rezervă era afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 27 În această privință, reclamanta arată, în primul rând, că anunțul de concurs nu preciza, referitor la experiența profesională de 2 ani necesară, dacă era vorba despre posturi cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă.
- 28 În al doilea rând, în ceea ce privește activitatea de jurist-lingvist efectuată de reclamantă pentru Curtea de Justiție, atât caracterul free-lance al acestei activități, cât și faptul că a urmat studii în paralel ar rezulta fără echivoc din înscrisurile pe care le-a anexat la actul său de candidatură. În plus, nicio regulă nu ar impune împărțirea numărului total de pagini traduse la vreo normă zilnică pentru a determina durata cu normă întreagă a unei astfel de experiențe profesionale.
- 29 În al treilea rând, în ceea ce privește stagiul la cabinetul de avocatură W., nimic nu ar fi împiedicat comisia de evaluare din cadrul concursului să compare declarațiile făcute de reclamantă în actul său de candidatură cu înscrisurile justificative pe care aceasta le-a anexat, astfel încât nu ar exista un motiv pentru a se considera că comisia de evaluare a fost indusă în eroare de modul în care această experiență profesională a fost prezentată în actul de candidatură.
- 30 În consecință, AIPN, care nu ar cunoaște metodologia sau regulile de calcul aplicate de comisia de evaluare pentru a evalua durata experienței profesionale a reclamantei, nu poate justifica reexaminarea admisibilității candidaturii sale la concurs fără a aduce atingere principiilor securității juridice și încrederii legitime care ar trebui să caracterizeze sistemul de selecție a funcționarilor instituțiilor Uniunii Europene.
- 31 La rândul său, Comisia amintește, în primul rând, că, potrivit jurisprudenței, atunci când o experiență profesională cu o durată minimă este cerută de un anunț de concurs, această cerință trebuie înțeleasă ca referindu-se la o perioadă de lucru efectuată cu normă întreagă în intervalul menționat sau la o perioadă de lucru cu fracțiune de normă care echivalează, ca timp de lucru, cu perioada solicitată cu normă întreagă.

- 32 Având în vedere modul de redactare a anunțului de concurs și faptul că activitatea de „traducăto[r] «free-lance»” pentru Curtea de Justiție exercitată de reclamantă nu poate fi asimilată unei activități cu normă întreagă, din moment ce aceasta era pe deplin liberă să își gestioneze timpul de lucru și că ar fi urmat chiar studii în paralel, comisia de evaluare din cadrul concursului ar fi trebuit să „contabilizeze” această experiență profesională ca o activitate cu normă întreagă.
- 33 Or, înscrierea numelui reclamantei pe lista de rezervă a concursului ar demonstra, potrivit Comisiei, eroarea vădită de apreciere a comisiei de evaluare care ar fi reținut durata experienței profesionale de „traducăto[r] «free-lance»” pentru Curtea de Justiție, pe baza datelor de început și de sfârșit ale acestei activități, astfel cum sunt indicate în actul de candidatură, fără a lua în considerare faptul că nu era vorba despre o activitate cu normă întreagă, fără a ține seama de caracterul free-lance al activității și, în sfârșit, fără a aplica nicio metodă pentru a calcula durata cu normă întreagă corespunzătoare experienței profesionale despre care era vorba.
- 34 În al doilea rând, tot potrivit Comisiei, comisia de evaluare nu ar fi putut, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să rețină 3 luni de experiență profesională pentru stagiul la cabinetul de avocatură W., astfel cum indică reclamanta în actul de candidatură, din moment ce singurul înscris justificativ aflat la dispoziția sa, și anume certificatul de stagiu anexat la actul de candidatură, dovedea numai 40 de zile de stagiu, repartizate în perioada cuprinsă între lunile mai și septembrie 2005.
- 35 În consecință, comisia de evaluare, a cărei vigență ar fi trebuit de altfel să fie trezită de documentele anexate la actul de candidatură, ar fi săvârșit mai multe erori vădite de apreciere, întrucât a considerat că reclamanta îndeplinea condiția de admitere la concurs referitoare la experiența profesională. În aceste împrejurări, AIPN a fost obligată să nu dea curs deciziei comisiei de evaluare de a o înscrie pe lista de rezervă și nu a putut decât să refuze recrutarea reclamantei. Prin urmare, primul motiv ar trebui să fie respins ca nefondat.

Aprecierea Tribunalului

- 36 Motivul de necompetență invocat de reclamantă se referă, în esență, la aspectul de a ști care sunt condițiile de exercitare și întinderea juridică a competenței de control a AIPN cu privire la deciziile adoptate de comisia de evaluare din cadrul unui concurs în temeiul competențelor proprii ale acesteia.
- 37 Or, având în vedere diferitele și numeroasele argumente invocate în această privință de reclamantă și de Comisie, trebuie organizată analiza primului motiv în cinci părți distincte, dar strâns legate între ele, și anume: o primă parte referitoare la repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare din cadrul unui concurs, o a doua parte referitoare la caracterul cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă al duratei experienței profesionale cerute de anunțul de concurs, o a treia parte referitoare la modul de calcul al duratei minime de 2 ani de experiență profesională, o a patra parte referitoare la întinderea competenței AIPN de a înlătura un candidat care a reușit la concurs de pe lista de rezervă și, în sfârșit, o a cincea parte, referitoare la eroarea vădită săvârșită eventual de comisia de evaluare din cadrul concursului în aprecierea duratei experienței profesionale a reclamantei.
- 38 În urma acestei analize, va trebui să se admită primul motiv, deoarece AIPN, întrucât a decis, în etapa de recrutare, să o înlătore pe reclamantă de pe lista de rezervă pentru motive de admitere care nu figurau în anunțul de concurs, a depășit limitele competenței sale, astfel cum au fost stabilite chiar în anunțul de concurs în cauză și pe care comisia de evaluare, în ceea ce o privește, le-a respectat în mod corespunzător.

– Cu privire la repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare din cadrul concursului

- 39 În domeniul recrutării personalului instituțiilor europene efectuate prin organizarea unui concurs general, instanța Uniunii a afirmat în mod constant că, din cauza principiului independenței care reglementează exercitarea funcțiilor proprii comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor, AIPN nu are competența de a anula sau de a modifica o decizie pe care comisia de evaluare a adoptat-o în cadrul competențelor sale, astfel cum au fost stabilite în special prin articolul 30 din statut, precum și prin articolul 5 din anexa III la acesta (a se vedea Hotărârea din 20 februarie 1992, Parlamentul/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, punctul 22, și Ordonanța din 10 iulie 2014, Mészáros/Comisia, F-22/13, EU:F:2014:189, punctul 48).
- 40 Cu toate acestea, fiind obligată să ia decizii care nu sunt afectate de nelegalitate, AIPN nu poate fi ținută de o decizie a comisiei de evaluare a cărei nelegalitate poate să afecteze, pe cale de consecință, propriile decizii administrative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 februarie 1992, Parlamentul/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, punctul 22). De aceea AIPN, înainte de a numi un funcționar, are obligația de a verifica dacă candidatul respectiv îndeplinește condițiile pe care statutul le impune, sub sancțiunea nulității deciziei de recrutare, pentru a putea fi recrutat în mod legal în serviciul Uniunii. Atunci când, de exemplu, este evident că decizia comisiei de evaluare de a admite un candidat să susțină probele concursului este nelegală, întrucât este afectată de o eroare vădită, AIPN, căreia comisia de evaluare i-a transmis lista de rezervă în care figurează numele acestui candidat, care între timp a promovat probele, trebuie să refuze numirea candidatului menționat care a reușit la concurs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 1986, Schwiering/Curtea de Conturi, 142/85, EU:C:1986:405, punctele 19 și 20, și Hotărârea din 23 octombrie 2012, Eklund/Comisia, F-57/11, EU:F:2012:145, punctul 49).
- 41 Cu toate acestea, în ceea ce privește repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare din cadrul concursului, este necesar să se amintească de asemenea că obiectul unui anunț de concurs este, în esență, cel de a-i informa, în mod transparent, exhaustiv și cât mai exact cu putință, pe membrii comisiei de evaluare, precum și pe persoanele care își depun candidatura la concursul respectiv cu privire la condițiile legale pentru a fi numite, dacă este cazul, pe postul vizat. O astfel de finalitate a anunțului de concurs răspunde de altfel tocmai unei cerințe elementare de respectare a principiului securității juridice.
- 42 În consecință, anunțul de concurs ar fi lipsit de obiectul său dacă AIPN ar putea îndepărta de pe lista de rezervă un candidat care a reușit la concurs invocând o condiție sau o modalitate de admitere care nu figurează nici în anunțul menționat, nici în statut sau care nu a făcut în orice caz, anterior adoptării anunțului de concurs, obiectul unei publicări accesibile sau cunoscute în mod necesar de către comisia de evaluare, precum și de către candidații interesați (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește anunțul pentru ocuparea unui post vacant, Hotărârea din 14 aprilie 2011, Šimonis/Comisia, F-113/07, EU:F:2011:44, punctul 74, și Hotărârea din 15 octombrie 2014, Moschonaki/Comisia, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, punctul 42).
- 43 Anunțul de concurs constituie astfel cadrul legalității oricărei proceduri de selecție pentru ocuparea unui post în cadrul instituțiilor Uniunii, în măsura în care, sub rezerva dispozițiilor superioare relevante ale statutului, inclusiv ale anexei III la statut, acesta reglementează, pe de o parte, repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare în organizarea și în desfășurarea probelor de concurs și stabilește, pe de altă parte, condițiile privind participarea candidaților, în special profilul acestora, drepturile și obligațiile lor specifice.
- 44 Or, în speță, în ceea ce privește repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare în cadrul concursului, anunțul de concurs preciza în titlul B, consacrat desfășurării concursului, punctul 1 litera (a) că, în ceea ce privește admiterea la concurs, „[AIPN] stabilește lista candidaților care îndeplinesc condițiile prevăzute la titlul A punctul II.4 [din anunțul de concurs] și o transmite

președintelui comisiei de evaluare însoțită de dosarele de candidatură”, „condițiile prevăzute la titlul A punctul II.4 [din anunțul de concurs]” fiind condițiile generale de admitere la concurs, reluate în plus la articolul 28 din statut (a se vedea punctul 3 din prezenta hotărâre).

45 În schimb, potrivit modului de redactare a titlului B punctul 1 litera (b), „[d]upă ce a luat cunoștință de dosarele candidaților, comisia de evaluare [trebuie, în conformitate de altfel cu dispozițiile articolului 5 din anexa III la statut,] să stabilească lista celor care îndeplinesc condițiile prevăzute la titlul A punctele II.1, 2 și 3 [din anunțul de concurs] și care sunt, în consecință, admiși la concurs”, „condițiile prevăzute la titlul A punctul II.1, 2 și 3 [din anunțul de concurs]” fiind condițiile referitoare la titluri sau la diplome, la experiența profesională și la cunoștințele lingvistice necesare pentru a fi admis la concurs (a se vedea punctul 7 din prezenta hotărâre).

46 În special, potrivit titlului A punctul II.2 din anunțul de concurs, candidații, pentru a fi admiși să susțină probele, trebuiau să îndeplinească nu numai condiția prevăzută la articolul 5 alineatul 3 litera (c) din statut, și anume să dețină o diplomă universitară poloneză de studii de drept, ci trebuiau de asemenea să dovedească, ca o condiție suplimentară, că aveau, după încheierea ciclului complet de studii universitare necesar, „o experiență profesională de minimum doi ani”. Nici această din urmă dispoziție, nici cea din titlul B punctul 1 litera (b) din anunțul de concurs nu furnizau totuși comisiei de evaluare din cadrul concursului instrucțiuni precise sau indicații cu privire la natura acestei experiențe profesionale minime de 2 ani sau cu privire la legătura sa cu atribuțiile care trebuiau exercitate în calitate de funcționar al Uniunii. Aceste dispoziții nu oferă nici precizări referitoare la modalitățile de executare a activității desfășurate în acești 2 ani de experiență profesională, de exemplu, dacă era vorba despre o activitate cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă, exercitată în calitate de salariat sau în calitate de lucrător independent.

47 În plus, „Ghidul adresat candidaților” (JO C 327 A, p. 3), pe care anunțul de concurs, în introducerea titlului C intitulat „C[um se depune o candidatură]?”, îi invita pe candidați să îl ia în considerare pentru corecta prezentare a candidaturii lor (denumit în continuare „ghidul adresat candidaților”), nu conținea, nici el, explicații utile, de natură să îi orienteze efectiv, pe de o parte, pe membrii comisiei de evaluare în executarea atribuțiilor prevăzute în anunțul de concurs și, pe de altă parte, să îi orienteze pe candidați în redactarea actului lor de candidatură. Acest ghid se limita în fapt să precizeze în titlul A punctul II.4, la rubrica „Informații referitoare la experiența dumneavoastră profesională [...]”, că candidații trebuiau „[s]ă indice, în actul [lor] de candidatură, datele exacte de început și de sfârșit ale fiecăreia dintre activitățile [lor], precum și funcția și natura sarcinilor efectuate”. În special, „[p]entru activitățile profesionale nesalariate (independenți, profesii liberale[etc.]), [p]uteau] fi admise ca probe extrase ale declarațiilor fiscale sau orice alt înscris oficial justificativ”.

48 Acestea fiind dispozițiile referitoare la repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare prevăzute în anunțul de concurs și în ghidul adresat candidaților, trebuie să se constate în consecință că, în ceea ce privește organul însărcinat să verifice natura și durata experienței profesionale necesare pentru a participa la concurs, precum și respectarea criteriilor care permit să se calculeze durata acesteia, cadrul de legalitate compus din aceste două texte nu prevedea nimic cu privire la acest aspect, anunțul de concurs încredințând totuși numai comisiei de evaluare sarcina de a stabili, în exercitarea funcțiilor sale și în cadrul largii sale puteri de apreciere, lista candidaților admiși să susțină probele concursului.

– Cu privire la caracterul cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă al experienței profesionale solicitate de anunțul de concurs

49 În această privință, în ceea ce privește, în special, experiența profesională dobândită de reclamantă la Curtea de Justiție ca jurist-lingvist free-lance, și anume o activitate profesională care este, prin definiție, exercitată în mod independent și care era, în speță, cea mai relevantă având în vedere obiectul

concursei, destinat tocmai să recruteze juriști-lingviști, nici anunțul de concurs, nici alte acte care ar putea fi luate în considerare din punct de vedere juridic în cadrul concursului nu cuprindeau vreo indicație cu privire la ce trebuia să se înțeleagă prin „experiență profesională”, nici cu privire la modalitățile de calcul al timpului de lucru raportat la „experiența profesională” respectivă, cum sunt, de exemplu, numărul de ore de lucru efectuate sau numărul de pagini traduse *per diem* și, în acest caz, dacă trebuia să se distingă între traducerea de texte juridice complexe și cea de texte de un alt gen.

- 50 În tăcerea, astfel cum a intenționat AIPN competentă, a anunțului de concurs și a ghidului adresat candidaților cu privire la elementele care permit să se aprecieze durata experienței profesionale necesare, Comisia afirmă, totuși, că, atunci când un anunț de concurs prevede drept condiție de admitere la probe existența unei experiențe profesionale de o durată minimă, această perioadă de lucru trebuie înțeleasă, atât de comisia de evaluare, cât și de candidați, ca raportându-se, prin definiție, la o activitate profesională exercitată cu normă întreagă.
- 51 În această privință, trebuie mai întâi să se arate că, în cauzele citate de Comisie în care s-au pronunțat Hotărârea din 31 ianuarie 2006, Giulietti/Comisia (T-293/03, EU:T:2006:37), Ordonanța din 14 decembrie 2006, Klopfer/Comisia (F-118/05, EU:F:2006:137), și Ordonanța din 10 iulie 2014, Mészáros/Comisia (F-22/13, EU:F:2014:189), instanța Uniunii a reținut în mod cert că durata experienței profesionale necesare, chiar în lipsa unei indicații precise în anunțurile de concurs în cauză, trebuia înțeleasă ca durata unei experiențe profesionale exercitate cu normă întreagă. Cu toate acestea, în cauzele sus-menționate era vorba despre activități profesionale exercitate mai ales în calitate de salariat și a căror durată era deci ușor determinabilă având în vedere contractele de muncă sau adeverințele de muncă ale angajatorilor. În schimb, în speță, deși anunțul de concurs impunea în mod cert o durată minimă de 2 ani de experiență profesională în domeniul traducerii sau, mai probabil, în cel al traducerii juridice, modul de a lua în considerare și de a contabiliza, în termeni de durată, o experiență profesională exercitată sub statutul de lucrător independent nu era totuși explicitat, cu toate că acest tip de experiență de lucru free-lance corespunde pe deplin naturii funcțiilor descrise în anunțul de concurs.
- 52 În consecință, în lipsa unei indicații exprese în anunțul de concurs cu privire la modul de calcul al duratei experienței profesionale necesare sau a oricărei alte indicații utile în această privință, *ratio iuris* a acestei condiții de admitere, în ceea ce privește în special candidații precum reclamanta, care pot invoca o experiență specifică de jurist-lingvist free-lance, nu putea fi în mod cert aceea de a pretinde din partea acestor candidați, pentru a dovedi că era vorba despre o activitate profesională echivalentă cu o activitate exercitată cu normă întreagă, să fi tradus în fiecare zi de lucru efectuată în această calitate în perioada de referință de 2 ani un număr determinat de pagini de texte juridice. Astfel, această condiție nu era prevăzută de anunțul de concurs nici în mod explicit, nici în mod implicit, în special având în vedere alte condiții care figurează în anunțul de concurs.
- 53 Prin urmare, în lipsa din anunțul de concurs a unor criterii sau a unor modalități de calcul al experienței profesionale necesare pentru a fi admis la concurs, este necesar să se considere că comisia de evaluare, chiar în ipoteza în care durata experienței profesionale în discuție trebuia să se raporteze la cea a unei activități exercitate cu normă întreagă, s-a putut întemeia, pentru a aprecia admiterea reclamantei să participe la probe, pe de o parte, pe faptul că trebuia să fie vorba despre o activitate „profesională” de jurist-lingvist – prin urmare de o activitate care nu putea să aibă un caracter „ocazional” și care trebuia să privească în principal traducerea de texte juridice – exercitată în mod constant, și anume pe o perioadă semnificativă, în serviciul unui comitent profesionist, persoană publică sau privată care, pe baza contractului în discuție, avea dreptul să solicite traduceri de texte juridice în orice moment și, dacă era cazul, în termene imperative, tocmai ca urmare a activității sale profesionale sau instituționale care impunea traduceri juridice de un anumit nivel.
- 54 Pe de altă parte, tot în scopul aprecierii experienței profesionale necesare, comisia de evaluare trebuia să se bazeze, în conformitate cu dispozițiile relevante ale ghidului adresat candidaților, pe dovada că prestațiile profesionale fuseseră efectiv exercitate, nu numai într-o perioadă constantă în timp, ci și

într-o măsură cantitativă consistentă, a căror apreciere revenea tocmai comisiei de evaluare, compusă din persoane experte în materie, în raport cu natura funcțiilor descrise în anunțul de concurs și în raport cu ansamblul celorlalte activități eventual exercitate de fiecare candidat în perioada de referință de 2 ani.

55 De asemenea, întrucât ghidul adresat candidaților impunea precizarea de către candidați, în actul lor de candidatură, a naturii sarcinilor pe care le efectuaseră, îi revenea comisiei de evaluare, în cadrul competențelor care îi fuseseră încredințate prin anunțul de concurs, să aprecieze în mod diferit caracterul profesional al experienței dobândite după cum era vorba despre o activitate exercitată în calitate de „traducăto[r] «free-lance»” sau în calitate de „jurist-lingvist free-lance”, în special atunci când această a doua activitate fusese prestată în beneficiul unei instituții a Uniunii care, precum Curtea de Justiție, solicită prestatorilor săi numai traducerea de texte cu conținut exclusiv juridic.

56 În consecință, întrucât nu poate atribui acestei condiții de admitere suplimentare, având în vedere tăcerea anunțului de concurs în această privință, o altă întindere decât cea de mai sus, sub sancțiunea încălcării, în caz contrar, a principiului securității juridice (a se vedea punctul 41 din prezenta hotărâre), teza Comisiei potrivit căreia durata minimă de 2 ani de experiență profesională trebuie, în cazul specific al concursului, să fie înțeleasă ca raportându-se, prin definiție, la o activitate profesională exercitată cu normă întreagă, care trebuie calculată, în plus, potrivit modalităților prevăzute în decizia în litigiu (a se vedea punctul 19 din prezenta hotărâre), nu poate fi reținută, cu excepția cazului în care, în anunțul de concurs, se indica faptul că, în ceea ce privește în special candidații care invocă o experiență profesională de jurist-lingvist free-lance, norma întreagă de care este vorba trebuia să corespundă în mod necesar celei calculate potrivit modalităților interne ale acestei instituții sau, în orice caz, potrivit unor modalități specifice.

– Cu privire la modul de calcul al duratei minime de 2 ani de experiență profesională

57 În această privință, trebuie să se considere că comisia de evaluare, care nu era obligată de nicio modalitate prevăzută explicit în anunțul de concurs cu privire la modul de calcul al duratei experienței profesionale minime de 2 ani necesară admiterii la concurs, a putut să aprecieze în mod rezonabil, pe baza largii sale puteri de apreciere în materie, că nu era necesar să se conformeze în mod specific modului de calcul al unei anumite instituții, Comisia nefiind, în orice caz, principala instituție vizată de procedura de concurs. De fapt, potrivit titlului A al doilea paragraf din anunțul de concurs, lista de rezervă în discuție era destinată „ocupării de posturi vacante din cadrul instituțiilor europene, în special din cadrul Curții de Justiție [...]”.

58 Or, dacă, pentru a calcula perioada de 2 ani de experiență profesională, comisia de evaluare ar fi trebuit să se inspire eventual dintr-un mod de calcul deja existent în cadrul uneia sau alteia dintre instituțiile Uniunii, aceasta, pe baza criteriului bunei administrări a concursului și al efectului util al acestei proceduri, ar fi putut să se raporteze, în primul rând, la modul de calcul utilizat de Curtea de Justiție, iar nu în mod necesar sau exclusiv la cel al Comisiei, care, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 15 din prezenta hotărâre, consideră, pe de altă parte, că nu a participat la organizarea concursului.

59 Cu privire la acest aspect de altfel, argumentul Comisiei potrivit căruia modul de calcul în vigoare la Curtea de Justiție, în ceea ce privește *ratio* de pagini traduse pe zi de lucru efectuată, ar fi, în raport cu experiența profesională a reclamantei, mai puțin favorabil decât cel reținut de Comisie (a se vedea punctul 19 din prezenta hotărâre), nu este relevant, dat fiind că, potrivit tezei Comisiei, ar fi vorba aici de a ști dacă comisia de evaluare trebuia să utilizeze modul de calcul al Comisiei, iar nu pe cel al altor instituții sau propriul mod de calcul.

60 Tot în această privință, este necesar de asemenea să se constate că Comisia, atât în decizia de respingere a reclamației, cât și în memoriul său în apărare, se referă la experiența profesională a reclamantei ca „traducăto[r] «free-lance»”, în timp ce reiese din înscrisurile anexate la actul de

candidatură că aceasta a furnizat comisiei de evaluare adevăruri ale activității desfășurate ca „jurist-lingvist” free-lance la Curtea de Justiție. Or, este vorba, în speță, de funcții net diferite, ceea ce comisia de evaluare din cadrul concursului, compusă din specialiști în materie, nu putea în mod cert să nu știe, fiind vorba despre un concurs destinat tocmai recrutării de juriști-lingviști (care, din punct de vedere administrativ, sunt recrutați din această cauză direct la gradul AD 7), iar nu de traducători (care sunt în schimb recrutați la gradul de bază, adică AD 5, din grupa de funcții de administratori).

61 În consecință, faptul că comisia de evaluare din cadrul concursului nu a adoptat modul de calcul pe care serviciile Comisiei îl utilizează pentru a calcula durata minimă a unei experiențe profesionale considerate ca raportată la o experiență de lucru cu normă întreagă nu înseamnă în mod automat că comisia de evaluare ar fi apreciat în mod eronat condiția privind durata minimă de 2 ani de experiență profesională pe care reclamanta trebuia să o dovedească pentru admiterea participării sale la probele concursului.

– Cu privire la competența AIPN de a o înlătura pe reclamantă de pe lista de rezervă a candidaților care au reușit la concurs

62 Pe baza considerațiilor de mai sus și în special a celor menționate la punctele 39-48 din prezenta hotărâre în ceea ce privește repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare din cadrul concursului, trebuie să se arate că, atunci când, precum în speță în ceea ce privește experiența profesională anterioară necesară, un anunț de concurs prevede o condiție specifică de admitere la probe de cel puțin 2 ani de experiență profesională, AIPN nu poate, în momentul în care intenționează să recruteze un candidat care a reușit la concurs, selectat ca atare de comisia de evaluare, să îl înlătore pe acest candidat care a reușit la concurs de pe lista de rezervă, invocând pentru aceasta modalități de apreciere și de calcul al experienței profesionale necesare pe care ea însăși a omis să le prevadă în anunțul de concurs sau care nu erau prevăzute într-un act opozabil din punct de vedere juridic membrilor comisiei de evaluare, precum și oricărui candidat din concurs.

63 În caz contrar, principiul securității juridice, care este unul dintre principiile care reglementează orice procedură de concurs (a se vedea punctul 41 de mai sus), ar fi iremediabil compromis dacă un candidat care a furnizat în mod corespunzător datele exacte de început și de sfârșit ale fiecăruia dintre contractele sale, totalizând astfel durata suficientă a experienței profesionale cerute de un anunț de concurs, ar lua cunoștință de existența altor modalități necesare pentru a satisface condiția menționată privind durata experienței profesionale numai în momentul în care, după ce a primit o propunere de recrutare în calitate de candidat care a reușit la acest concurs, AIPN interesată l-ar informa despre existența acestor modalități și despre faptul că, în raport cu acestea, nu ar fi trebuit să fie admis să participe la probe.

64 Pe de altă parte, în împrejurările, cum sunt cele din speță, ale unui concurs general interinstituțional, la nerespectarea principiului securității juridice s-ar adăuga de asemenea nerespectarea principiului egalității de tratament. Astfel, AIPN a fiecăreia dintre instituțiile eventual interesate de concurs ar putea, în etapa recrutării, să considere că deține în mod legitim competența de a aprecia, în mod autonom, condiția de admitere privind experiența profesională necesară și că, de fiecare dată când comisia de evaluare ar fi utilizat o metodă de calcul al duratei minime a experienței profesionale necesare care nu corespunde metodei proprii, comisia de evaluare ar fi săvârșit în mod necesar o eroare vădită de apreciere care justifică faptul că AIPN ar putea reveni asupra aprecierii comisiei de evaluare. Dacă ar trebui urmat un astfel de raționament, fiecare AIPN ar avea atunci dreptul să înlocuiască modul de calcul pe care comisia de evaluare, în ce o privește, l-a aplicat fără distincție tuturor candidaților pentru calcularea duratei experienței profesionale necesare cu propriul său mod de calcul. Or, întreaga activitate pe care comisia de evaluare a efectuat-o în cadrul responsabilităților ce îi revin și în interesul tuturor instituțiilor interesate de un concurs ar putea fi în sfârșit pusă în discuție în

funcție de exigențele care variază de la o instituție la alta sau chiar de o anumită propensiune a serviciilor însărcinate cu recrutarea din cadrul vreunei instituții de a dori să înlocuiască aprecierea comisiei de evaluare cu propria apreciere.

- 65 În mod cert, în speță, anunțul de concurs prevedea, ca de obicei, în titlul D, intitulat „[I]nformații generale”, că „[c]andidații care au reușit la concurs înscriși pe lista de rezervă cărora le va fi oferit un post vor trebui ulterior să prezinte originalele tuturor documentelor solicitate ale căror fotocopii [au] fost transmise, indiferent dacă este vorba despre diplome, diferite certificate sau adeverințe de muncă”, și că „[r]ecrutarea se va face în funcție de dispozițiile statutare [...]”.
- 66 Cu toate acestea, astfel de clauze nu pot constitui, în sine, temeiul juridic care conferă AIPN competența de a putea să elimine în mod legitim, *a posteriori*, din lista de rezervă stabilită de comisia de evaluare un candidat care a reușit la concurs care nu ar fi respectat o condiție de admitere ce nu figurează în anunțul de concurs pe care ea însăși a adoptat-o și care nu figurează nici într-o dispoziție din statut sau în orice alt text de drept opozabil candidaților.
- 67 Astfel, nelegalitatea pe care AIPN ar dori să o opună candidatului care a reușit la concurs nu ar decurge, în acest caz, dintr-o eroare vădită pe care comisia de evaluare ar fi săvârșit-o în aprecierea unei condiții de admitere specifice solicitate de anunțul de concurs sau care figurează într-o dispoziție din statut, ci ar decurge din eroarea săvârșită de însăși AIPN de a nu cuprinde, în anunțul de concurs, clauza suplimentară potrivit căreia experiența profesională minimă de 2 ani necesară pentru a fi admis să participe la probe trebuia să fie o experiență profesională exercitată cu normă întreagă timp de 2 ani și trebuia să fie calculată potrivit unor criterii specifice clar prestabilite, a căror nerespectare ar fi determinat neadmiterea participării la probele concursului. În sfârșit, o astfel de regularizare *ex post* a anunțului de concurs de către AIPN cu ocazia recrutării nu se poate face nici afectând competența comisiei de evaluare, care, în desfășurarea concursului, este astfel ținută de termenii prevăzuți în anunțul de concurs, nici în detrimentul candidatului care a reușit la concurs interesat.
- 68 În consecință, argumentul prin care se urmărește să se susțină că AIPN nu ar putea să adopte, în orice caz, o decizie de recrutare nelegală din cauza unei decizii nelegale adoptate anterior de comisia de evaluare este inoperant, întrucât, în speță, decizia comisiei de evaluare invocată de AIPN nu este afectată de nicio nelegalitate în raport cu dispozițiile statutare sau cu condițiile care figurează cu claritate în anunțul de concurs. Este vorba cel mult de o diferență între modul în care comisia de evaluare a apreciat, în cadrul competențelor proprii, experiența profesională minimă solicitată de anunțul de concurs și modul de calcul al normei întregi potrivit criteriilor specifice pe care AIPN apreciază că le putea utiliza în etapa numirii. Cu toate acestea, întrucât AIPN nu a indicat în anunțul de concurs că condiția de 2 ani de experiență profesională trebuia înțeleasă ca o experiență profesională exercitată timp de 2 ani cu normă întreagă, ceea ce ar fi fost o modalitate obligatorie din punct de vedere juridic atât pentru comisia de evaluare, cât și pentru candidați și a cărei nerespectare de către aceștia ar fi determinat eliminarea lor din concurs, această diferență de apreciere care decurge din alegerea metodologică reținută de AIPN este faptul exclusiv al acesteia din urmă, întrucât numai ei, iar nu comisiei de evaluare, îi revine competența să stabilească, în anunțul de concurs, condițiile de admitere.
- 69 În această privință, Comisia mai susține că, în speță, comisia de evaluare, cu încălcarea dispozițiilor din anunțul de concurs care o însărcinau în mod special să verifice pentru fiecare candidat respectarea condițiilor de admitere referitoare la experiența profesională, ar fi omis complet, în practică, să țină seama de această clauză. Astfel, serviciile DG Resurse Umane ale Comisiei, care au încercat să înțeleagă modul în care comisia de evaluare a putut să calculeze durata experienței profesionale a reclamantei, au trebuit să concluzioneze că aceasta nu a aplicat nicio metodă pentru a calcula durata experienței profesionale respective. Prin urmare, această omisiune ar justifica competența AIPN de a o înlătura în mod legitim pe reclamantă de pe lista de rezervă.

- 70 Totuși, nu acesta este cazul în speță, întrucât Comisia nu a furnizat dovada unei astfel de omisiuni vădite din partea comisiei de evaluare sau, în orice caz, dovada unei admiteri a reclamantei la probele de concurs care ar fi fost decisă de comisia de evaluare în mod vădit arbitrar în raport cu termenii anunțului de concurs. Astfel, reiese din înscrierile din dosarul înaintat Tribunalului că, în ceea ce privește admiterea reclamantei la probe, comisia de evaluare dispunea de documente, anexate de aceasta la actul său de candidatură, care atestă o activitate profesională de jurist-lingvist free-lance la Curtea de Justiție timp de 15 luni fără întrerupere și că nimic nu permite să se afirme că comisia de evaluare nu ar fi examinat aceste documente, de exemplu, pe baza criteriului enunțat la punctele 53 și 55 din prezenta hotărâre, care este un criteriu pe care AIPN, considerându-se obligată prin singurul său mod de calcul intern al instituției, în schimb, în mod cert nu l-a luat în considerare.
- 71 Rezultă că, prin adoptarea deciziei în litigiu, AIPN și-a depășit competența în materie de control al respectării condiției de admitere suplimentare în ceea ce privește experiența profesională, afectând astfel competența pe care, sub acest aspect, anunțul de concurs a rezervat-o în mod expres comisiei de evaluare și afectând de asemenea prerogativele de autonomie și de independență proprii comisiilor de evaluare.
- 72 În plus, Comisia nu a demonstrat nici că comisia de evaluare, în eventualitatea în care ar fi procedat totuși, pentru fiecare candidat, la aprecierea duratei experienței profesionale solicitate de anunțul de concurs, ar fi săvârșit, în acest stadiu, o eroare vădită în calculul acestei durate, justificând astfel că AIPN poate revizui lista candidaților admiși la concurs și, prin urmare, justificând de asemenea competența acesteia de a exclude reclamanta de pe lista de rezervă, chiar cu puțin timp înainte de o eventuală recrutare.
- Cu privire la eroarea vădită săvârșită eventual de comisia de evaluare din cadrul concursului în aprecierea duratei experienței profesionale a reclamantei
- 73 În această privință, este necesar să se amintească faptul că o eroare este vădită atunci când poate fi cu ușurință identificată utilizând unul dintre criteriile de care legiuitorul a înțeles să condiționeze exercitarea de către administrație a largii sale puteri de apreciere. În special, nu poate exista o eroare vădită dacă aprecierea contestată poate fi totuși considerată adevărată sau valabilă (Hotărârea din 23 octombrie 2012, Eklund/Comisia, F-57/11, EU:F:2012:145, punctul 51, și Ordonanța din 10 iulie 2014, Mészáros/Comisia, F-22/13, EU:F:2014:189, punctul 52).
- 74 Or, astfel cum s-a arătat la punctele 45 și 48 din prezenta hotărâre, comisia de evaluare din cadrul concursului, căreia anunțul de concurs i-a încredințat în mod expres controlul condiției de admitere privind experiența profesională și în special durata experienței respective, fără a o condiționa totuși de respectarea unui criteriu precis de calcul, trebuia să îndeplinească această sarcină pe baza adevăraților pe care fiecare candidat trebuia să le furnizeze, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în ghidul adresat candidaților (a se vedea punctul 47 din prezenta hotărâre), în ceea ce privește în special „datele exacte de început și de sfârșit ale fiecăreia dintre activitățile [lor], precum și funcția și natura sarcinilor efectuate”.
- 75 În speță, este necesar să se constate că, în actul său de candidatură, reclamanta a invocat în mod precis mai multe experiențe profesionale cu o durată totală de 31 de luni. Pe de o parte, aceasta a prezentat diferite activități profesionale cu o durată cumulată de 13 luni, care nu au fost contestate de Comisie. Pe de altă parte, aceasta a indicat că și-a desfășurat activitatea timp de 15 luni ca jurist-lingvist free-lance pentru Curtea de Justiție și a efectuat 3 luni de stagiu la cabinetul de avocatură W., din care totuși AIPN a contabilizat numai 7 luni și, respectiv, 2 luni de experiență profesională.

- 76 Comisia, în schimb, arată că comisia de evaluare nu ar fi luat efectiv în considerare caracterul free-lance al activității de „traducăto[r]” exercitate de reclamantă pentru Curtea de Justiție, întrucât reclamanta „nu primea un salariu în contra[partidă], nu era supusă unui program de lucru sau unei ierarhii, iar prezența sa la Curte[a de Justiție] nu era necesară pentru exercitarea atribuțiilor sale” (a se vedea în această privință punctul 87 din prezenta hotărâre).
- 77 Cu toate acestea, reiese în mod clar din adeverința Curții de Justiție și din bonurile de comandă că, între 1 octombrie 2004 și introducerea actului său de candidatură, reclamanta a fost solicitată să lucreze fără întrerupere ca „jurist-lingvist free-lance” pentru Curtea de Justiție. Prin urmare, nu există niciun motiv să se considere, astfel cum sugerează Comisia, că comisia de evaluare, compusă din experți în materie, ar fi ignorat caracterul free-lance al acestei activități profesionale care, prin natura sa, nu este supusă unor constrângeri orare de lucru prestabilite. Eventual, Comisia este cea care pare să confunde, tratându-le în același mod, activitatea de „traducător” free-lance cu cea de „jurist-lingvist” free-lance.
- 78 De asemenea, în ceea ce privește studiile specializate de drept internațional urmate de reclamantă din octombrie 2004 până în iunie 2005, în paralel cu o parte din activitatea sa de jurist-lingvist free-lance pentru Curtea de Justiție, este suficient să se observe faptul că înscrisurile anexate la actul de candidatură atestau fără echivoc acest fapt. Prin urmare, nu există, în plus, niciun motiv să se considere că comisia de evaluare nu l-ar fi luat în considerare în mod corespunzător în scopul aprecierii duratei experienței profesionale necesare pentru admiterea la concurs.
- 79 În continuare, trebuie să se constate că bonurile de comandă anexate la actul de candidatură scoteau în evidență, având în vedere periodicitatea și amplexarea comenzilor încredințate de Curtea de Justiție și onorate de reclamantă în cursul celor 15 luni de colaborare cu această instituție, caracterul atât constant, cât și consistent al activității desfășurate de aceasta din urmă în calitate de jurist-lingvist free-lance (și prin urmare nu de „traducăto[r] «free-lance»”), în pofida studiilor de drept internațional urmate în paralel.
- 80 În sfârșit, astfel cum s-a arătat deja la punctul 57 din prezenta hotărâre, comisia de evaluare dispunea de o largă putere de apreciere în ceea ce privește echivalența, în termeni de timp de lucru, între o activitate exercitată cu un orar variabil în free-lance și o activitate cu normă întreagă și dispunea în special în acest scop de o marjă de manevră importantă, având în vedere faptul că durata cumulată a experienței profesionale a reclamantei, în ansamblu, depășea cu 7 luni durata minimă de 2 ani necesară.
- 81 Ținând seama de aceste constatări, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu a făcut nici dovada că comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită de apreciere în calculul duratei experienței profesionale a reclamantei.
- 82 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, primul motiv, întemeiat pe necompetența AIPN, trebuie, prin urmare, să fie admis.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat, cu titlu subsidiar, pe eroarea vădită de apreciere a AIPN, precum și pe încălcarea anunțului de concurs și a principiilor securității juridice și egalității de tratament

- 83 Întrucât acest motiv privește, în esență, evaluarea situației de fapt care face obiectul prezentei cauze, Tribunalul apreciază, cu acest titlu și în scopul bunei administrări a justiției, că poate să îl examineze, chiar după ce a admis primul motiv invocat cu titlu principal.

Argumentele părților

- 84 Reclamanta susține că, presupunând că AIPN a putut să înlocuiască în mod legal aprecierea comisiei de evaluare cu propria apreciere a condiției privind experiența profesională, aceasta ar fi examinat totuși condiția experienței profesionale în mod vădit eronat, în special în ceea ce privește, mai întâi, calcularea prin raportare la norma întreagă a experienței sale profesionale ca jurist-lingvist free-lance pentru Curtea de Justiție, ulterior a duratei stagiului său la cabinetul de avocatură W. și, în sfârșit, aplicarea la experiența sa profesională de jurist-lingvist free-lance la Curtea de Justiție a normei zilnice de un număr determinat de pagini care trebuie traduse, care, totuși, nu era menționat în anunțul de concurs.
- 85 Comisia solicită respingerea celui de al doilea motiv.

Aprecierea Tribunalului

- 86 Pentru a examina dacă aprecierea făcută de AIPN cu privire la durata experienței profesionale a reclamantei este vădit eronată, este necesar să se verifice mai întâi dacă modalitățile sau criteriile utilizate de AIPN în această privință se întemeiază pe o bază juridică relevantă, în raport cu cadrul de legalitate reprezentat de anunțul de concurs și care justifică astfel din partea AIPN utilizarea, în aprecierea unei condiții de admitere cu caracter eliminatoriu, a unui criteriu de calcul specific și legal față de persoane din afara instituției.
- 87 Or, rezultă din decizia de respingere a reclamației că AIPN a considerat că „comisia de evaluare nu a luat probabil în considerare faptul că activitatea [reclamantei] pentru Curte[a de Justiție] era [...] free-lance și că aceasta trebuia, prin urmare, să fie contabilizată nu pe baza lunilor în care [reclamanta] a colaborat cu această instituție, ci pe baza muncii prestate efectiv, întrucât [reclamanta] nu primea un salariu în contra[partidă], nu era supusă unui program de lucru sau unei ierarhii, iar prezența sa la Curte[a de Justiție] nu era necesară pentru exercitarea atribuțiilor sale; p]rin urmare, un calcul al numărului de zile lucrate în acest context, de exemplu pe baza numărului de pagini traduse, *se impunea*. Aceasta cu atât mai mult cu cât bonurile de comandă ale traducerilor erau incluse în dosar, iar posibilitatea utilizării lor pentru activitățile profesionale nesalariate era prevăzută în [g]hidul [adresat candidaților]” (sublinierea Tribunalului).
- 88 Ghidul adresat candidaților, potrivit Comisiei, ar constitui astfel baza juridică suficientă pentru a utiliza mecanismele de conversie a cantității de muncă produsă în zile de lucru efectuate, cum sunt cele utilizate de serviciile Comisiei pentru activitatea de traducere în cadrul acestei instituții. Rezultă de aici că, potrivit Comisiei, AIPN „*avea dreptul* să verifice timpul de lucru al reclamantei ca free-lance pentru Curtea de Justiție” (sublinierea Tribunalului).
- 89 În memoriul său în apărare, Comisia subliniază de asemenea că, „întrucât reclamanta a solicitat să fie recrutată de Comisie, era *inevitabil* ca AIPN să se bazeze pe propriile criterii pentru a calcula experiența profesională cu normă întreagă” (sublinierea Tribunalului).
- 90 Or, deși este incontestabil că, în speță, recrutarea reclamantei ar fi trebuit să aibă loc, dacă era cazul, în cadrul Comisiei, trebuie totuși să se constate că Comisia nu indică nicăieri, nici în etapa deciziei de respingere a reclamației, nici în cadrul prezentei proceduri, pe ce teme juridic, opozabil în mod direct reclamantei, AIPN ar fi fost obligată să corecteze eventuala eroare vădită săvârșită de comisia de evaluare în calculul experienței profesionale a reclamantei, utilizând criteriul numărului de pagini traduse pe zi, în funcție de *ratio* utilizată de serviciile de traducere ale Comisiei, și anume cinci pagini pe zi lucrătoare, iar aceasta independent de faptul că era vorba, în speță, despre traducerea specifică a unor texte juridice și/sau despre verificarea concordanței lingvistice și juridice a unor texte legislative.

- 91 Astfel, un asemenea mod de calcul, chiar admitând că poate rezulta din Comunicarea vicepreședintelui Comisiei SEC(2004) 638 din 25 mai 2004 privind nevoile în materie de traducere, nu a fost stabilit în acest document ca un criteriu obligatoriu de selecție pentru admiterea la probele unui concurs destinat în special recrutării de juriști-lingviști. În orice caz, acest mod de calcul nu era prevăzut în anunțul de concurs și nu făcuse nici obiectul unei publicări accesibile sau cunoscute neapărat de comisia de evaluare sau de candidații interesați. În plus, un asemenea criteriu, astfel cum a afirmat de altfel Comisia însăși, nu corespunde criteriilor utilizate de serviciile de traducere ale celorlalte instituții care au acces la lista de rezervă a concursului pentru recrutarea, dacă este cazul, a propriilor juriști-lingviști. Prin urmare, nu este vorba despre un criteriu comun instituțiilor Uniunii.
- 92 În consecință, AIPN, operând în locul comisiei de evaluare din cadrul concursului pentru a asigura respectarea unei condiții de admitere la probe, condiție de admitere a cărei apreciere și aplicare uniformă în raport cu toți participanții la concurs se impunea, nu putea să utilizeze un mod de calcul exclusiv intern al Comisiei și care, în consecință, nu este interinstituțional, dovedindu-se astfel irelevant, întrucât, în speță, este vorba despre recrutarea de juriști-lingviști, și nu are caracter obligatoriu față de persoane externe instituției.
- 93 Rezultă că analiza experienței profesionale a reclamantei făcută de Comisie pentru a calcula, potrivit criteriilor utilizate de serviciile sale de traducere, numărul de pagini traduse de reclamantă în perioada sa de activitate ca jurist-lingvist free-lance pentru Curtea de Justiție ca și cum ar fi vorba despre activitatea unui „traducător” al Comisiei, presupunând chiar că este plauzibilă, nu se întemeiază pe nicio dispoziție legală relevantă și opozabilă în mod direct reclamantei și constituie, în consecință, o eroare vădită din partea AIPN, ușor detectabilă de către Tribunal (a se vedea punctul 70 din prezenta hotărâre).
- 94 Având în vedere cele de mai sus, este necesar, prin urmare, să se admită al doilea motiv, chiar dacă invocat cu titlu subsidiar, fără a fi necesar să se examineze celelalte argumente invocate în această privință de reclamantă.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de sollicitudine, precum și pe nerespectarea unui termen rezonabil

- 95 Întrucât acest motiv privește, în esență, evaluarea situației de fapt care face obiectul prezentei cauze, Tribunalul apreciază, cu acest titlu și în scopul bunei administrări a justiției, că poate să îl examineze, chiar după ce a admis primul motiv invocat cu titlu principal.

Argumentele părților

- 96 Reclamanta reproșează mai întâi AIPN că a contestat în ultima etapă a procedurii de recrutare validitatea deciziei comisiei de evaluare de a o admite la concurs, după aproape șapte ani de la stabilirea listei de rezervă și, în special, după ce DG Resurse Umane a acordat o derogare în vederea recrutării sale ca administrator. În plus, valabilitatea listei de rezervă a fost prelungită de mai multe ori, iar reclamanta a fost invitată la mai multe interviuri de angajare în acest timp, fără ca admisibilitatea la concurs să fi fost vreodată verificată sau pusă în discuție.
- 97 În continuare, reclamanta susține că agenții DG Resurse Umane i-au refuzat accesul la dosarul său EPSO în cadrul interviurilor pe care le-a avut cu aceștia în septembrie 2013 și în octombrie 2013, accesul fiindu-i acordat abia în luna noiembrie 2013.
- 98 În plus, potrivit reclamantei, întrucât a adoptat decizia atacată după patru luni, AIPN ar fi depășit termenul rezonabil de examinare a dosarului. Ținând seama, pe de o parte, de natura controlului pe care AIPN trebuia să îl efectueze, în speță, limitat la eroarea vădită de apreciere a comisiei de evaluare

și, pe de altă parte, de interesul constant manifestat de DG Justiție pentru recrutarea reclamantei, prevăzută inițial pentru septembrie 2013, un astfel de termen ar fi excesiv și, pe de altă parte, imputabil integral DG Resurse Umane.

- 99 În sfârșit, AIPN ar fi tratat dosarul în mod inechitabil, întrucât reprezentanții DG Resurse Umane ar fi emis opinii contradictorii și confuze cu privire la elementele relevante pentru calcularea duratei experienței profesionale și la documentele care trebuie prezentate în această privință și care, ulterior, nu au fost reținute. Un astfel de comportament ar fi întârziat, de asemenea, procedura de recrutare.
- 100 Comisia solicită respingerea celui de al treilea motiv.

Aprecierea Tribunalului

- 101 În primul rând, trebuie amintit că AIPN nu trebuie să examineze legalitatea deciziei comisiei de evaluare de a înscrie un candidat pe lista de rezervă a unui concurs decât în momentul în care se pune problema recrutării efective a acestuia și nicidecum în momentul în care comisia de evaluare îi comunică lista de rezervă (Hotărârea din 15 septembrie 2005, Luxem/Comisia, T-306/04, EU:T:2005:326, punctul 24). Timpul scurs de la stabilirea listei de rezervă sau numărul de prelungiri ale validității acestei liste nu sunt, prin urmare, împrejurări relevante pentru a aprecia în speță dacă AIPN a încălcat principiul bunei administrări repunând în discuție decizia comisiei de evaluare de a admite pe reclamantă să susțină probele concursului.
- 102 În continuare, în ceea ce privește derogarea de la lista de rezervă despre care este vorba (a se vedea punctul 15 din prezenta hotărâre), trebuie să se observe că această decizie a fost luată în mod necesar după decizia comisiei de evaluare de a o înscrie pe reclamantă pe lista menționată, dar înainte de verificarea obligatorie de către serviciile AIPN a aptitudinii sale de a fi numită funcționar. Or, această decizie de derogare, chiar dacă a intervenit intempestiv, și anume cu mult înainte ca AIPN să fi putut verifica aptitudinea reclamantei de a fi numită pe postul în discuție, nu implică, *de iure*, faptul că AIPN nu mai putea să verifice, în limitele competențelor sale, respectarea condițiilor de numire menționate impuse în mod imperativ prin statut. Cu alte cuvinte, o decizie de derogare precum cea în discuție nu este echivalentă, în mod automat, cu o decizie privind aptitudinea de a fi numit funcționar. Or, printre condițiile statutare de numire figurează condiția, prevăzută la articolul 28 din statut, de a promova un concurs pe bază de dosare și de examene care, în speță, nu putea fi decât concursul în discuție în prezenta cauză.
- 103 În al doilea rând, în ceea ce privește accesul la dosarul EPSO, trebuie să se constate că afirmația reclamantei referitoare la pretinsul refuz opus de agenții DG Resurse Umane la cererile sale verbale de acces nu este susținută de niciun element de probă. Chiar dacă reclamanta a menționat un astfel de refuz într-un e-mail din 11 noiembrie 2013 adresat DG Resurse Umane, afirmația sa nu este confirmată de destinatar, care, dimpotrivă, a invitat-o să ia cunoștință de dosarul său începând din ziua următoare. De altfel, reclamanta, care recunoaște că a avut acces la 12 noiembrie 2013 la actul său de candidatură și la înscrisurile anexate, nu precizează în ce mod pretinsul refuz anterior ar constitui o încălcare a principiului bunei administrări sau a obligației de sollicitudine.
- 104 În al treilea rând, în ceea ce privește termenul luat în considerare de AIPN pentru emiterea deciziei, trebuie arătat că nu este stabilit niciun termen printr-o dispoziție de drept al Uniunii în ceea ce privește adoptarea unei decizii referitoare la recrutarea unui funcționar în cadrul unei proceduri de concurs precum cea la care a participat reclamanta. În consecință, potrivit unei jurisprudențe constante, caracterul rezonabil al termenului luat în considerare de instituție pentru adoptarea actului în cauză trebuie apreciat în funcție de totalitatea circumstanțelor proprii fiecărei cauze și în special de miza în discuție pentru persoana interesată, de complexitatea cauzei și de comportamentul părților interesate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2013, Réexamen Arango Jaramillo și alții/BEI, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, punctul 28 și jurisprudența citată).

- 105 În speță, în urma interviului de angajare din 28 mai 2013, DG Justiție a transmis cererea de recrutare referitoare la reclamantă către DG Resurse Umane în luna iunie 2013 și, în luna iulie 2013, DG Resurse Umane a acordat derogarea necesară pentru angajarea, pe un post de administrator, a unui candidat care figurează pe o listă de rezervă de juriști-lingviști. Dosarul EPSO a fost comunicat Comisiei în luna septembrie 2013, iar decizia în litigiu a fost adoptată la 17 decembrie 2013. Într-un timp, la sfârșitul lunii august 2013, reclamanta s-a informat la DG Resurse Umane cu privire la stadiul procedurii de recrutare.
- 106 În ceea ce privește mai întâi criteriul dimensiunilor mizei în discuție, chiar dacă perspectiva recrutării sale avea o importanță incontestabilă pentru reclamantă, aceasta nu poate invoca niciun drept de a fi numită funcționar și, în lipsa acordului DG Resurse Umane, ea nu poate invoca nici o încredere legitimă în această privință, în pofida interesului constant manifestat de DG Justiție pentru recrutarea sa (a se vedea Hotărârea din 19 mai 2015, Brune/Comisia, F-59/14, EU:F:2015:50, punctul 78 și jurisprudența citată). În continuare, întrucât AIPN a considerat, chiar dacă în mod greșit, că comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită de apreciere deoarece a admis participarea reclamantei la concurs, verificarea respectării condiției de admitere referitoare la experiența profesională cerută de anunțul de concurs prezenta ca atare și în limitele indicate la punctele 53-55 din prezenta hotărâre o anumită complexitate. În sfârșit, considerând că informațiile conținute în dosarul EPSO erau, în unele privințe, contradictorii și insuficiente, AIPN a solicitat reclamantei documente și explicații suplimentare. Prin urmare, nu poate fi reproșată AIPN nicio întârziere nejustificată în cadrul procedurii de recrutare.
- 107 În consecință, termenul de aproximativ 6 luni scurs între cererea de recrutare adresată DG Resurse Umane de către DG Justiție, în iunie 2013, și adoptarea deciziei în litigiu, la 17 decembrie 2013, nu poate fi apreciat, în speță, ca fiind în general nerezonabil.
- 108 În al patrulea rând, faptul că agenții DG Resurse Umane au informat-o pe reclamantă, în diferite etape intermediare ale procedurii de recrutare, cu privire la elementele pe care le considerau relevante pentru calculul duratei experienței sale profesionale și la probele care trebuie prezentate în această privință nu reprezintă un tratament inechitabil al situației sale. Dimpotrivă, reclamanta a avut astfel posibilitatea de a prezenta observații cu privire la aspectele controversate ale dosarului său și de a invoca în favoarea sa, în cursul procedurii de recrutare, toate argumentele și elementele de probă de care dispunea. AIPN era, în plus, liberă să aprecieze forța probantă a unor astfel de elemente.
- 109 Rezultă că, pe baza elementelor prezentate de reclamantă, nu poate fi constatată nicio încălcare a principiului bunei administrări, a obligației de solitudine sau a termenului rezonabil și că, în consecință, al treilea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe nelegalitatea condiției de admitere la concurs referitoare la experiența profesională

Argumentele părților

- 110 Reclamanta susține, pe calea unei excepții de nelegalitate, că condiția de admitere referitoare la experiența profesională prevăzută în anunțul de concurs ar fi contrară principiului egalității de tratament, în măsura în care alte anunțuri de concurs pentru recrutarea de juriști lingviști nu prevedeau nicio condiție de acest fel.
- 111 Comisia solicită respingerea celui de al patrulea motiv, cu titlu principal ca inadmisibil și cu titlu subsidiar ca nefondat.

Aprecierea Tribunalului

- 112 Întrucât primul motiv de anulare, întemeiat pe necompetența AIPN, a fost admis, nu mai este necesar să se examineze al patrulea motiv. În plus, din moment ce, în raport cu condițiile cuprinse în anunțul de concurs referitoare la repartizarea competențelor între AIPN și comisia de evaluare, s-a stabilit că AIPN era obligată, prin decizia comisiei de evaluare, să o admită pe reclamantă la concurs în ceea ce privește condiția referitoare la experiența profesională, în măsura în care această decizie nu era afectată de o eroare vădită, eventuala nelegalitate a acestei condiții de admitere nu ar avea ca rezultat un prejudiciu personal suplimentar pentru care pot fi acordate despăgubiri în beneficiul reclamantei.

3. Cu privire la concluziile în despăgubiri

Argumentele părților

- 113 Reclamanta susține că ar fi fost recrutată în mod cert în septembrie 2013 dacă nu ar fi fost săvârșită nelegalitatea de care este afectată decizia în litigiu. Dat fiind că, în perioada cuprinsă între 1 septembrie 2013 și 1 februarie 2014, dată la care reclamanta afirmă că a fost angajată ca referendar pe lângă un membru al Tribunalului Uniunii Europene, a rămas fără loc de muncă, în așteptarea deciziei AIPN, nelegalitatea menționată i-ar fi cauzat un prejudiciu material reprezentat de pierderea veniturilor pe care le-ar fi primit, precum și a altor avantaje legate de o numire, inclusiv posibilitatea de a fi angajată ca funcționar sub imperiul unor dispoziții statutare mai avantajoase, în vigoare până la 31 decembrie 2013.
- 114 În consecință, reclamanta apreciază că este necesar să fie despăgubită prin recunoașterea „tuturor efectelor” unei numiri în septembrie 2013 ca administrator cu gradul AD 7, treapta 1, repartizat la DG Justiție, și anume, „printre altele”, vechimea în grad la 1 septembrie 2013, reconstituirea carierei sale, plata retroactivă a contribuțiilor la regimul de pensii și plata remunerației pentru perioada în care a rămas fără loc de muncă, remunerație evaluată, sub rezerva majorării, la 26 132,85 euro, care trebuie majorată cu dobânzi moratorii calculate la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de finanțare în perioada în discuție și majorată cu două puncte.
- 115 Reclamanta adaugă că ar fi suferit, de asemenea, ca urmare a deciziei în litigiu, un prejudiciu moral care rezultă din stresul și din angoasa generate de contestarea, după aproape 7 ani de la includerea sa pe lista de rezervă, a drepturilor pe care le-a dobândit în calitate de candidat care a reușit la concurs, precum și din obligația care îi revenea de a iniția ea însăși demersuri la foștii săi angajatori pentru a obține informațiile solicitate de DG Resurse Umane în scopul evaluării experienței sale profesionale. Cu acest titlu, reclamanta își limitează cererea la 1 euro simbolic.
- 116 Comisia, la rândul său, solicită respingerea concluziilor în despăgubiri. În ceea ce privește prejudiciul material pentru pierderea unei șanse, cererea de despăgubire ar avea o legătură strânsă cu concluziile în anulare și, prin urmare, ar trebui respinsă ca nefondată. Pe de altă parte, reclamanta nu poate invoca nicio șansă serioasă de recrutare și nu poate considera nici că numirea sa ar fi trebuit să se facă la o anumită dată. În orice caz, astfel cum a precizat Comisia în cadrul ședinței, ca răspuns la o întrebare cuprinsă în raportul pregătitor de ședință, o recrutare anterioară datei de 1 martie 2014, cu un eventual termen de preaviz inclus, nu ar fi fost posibilă în speță.
- 117 În plus, cererile de recunoaștere în beneficiul reclamantei a „tuturor efectelor” unei numiri și de reconstituire a carierei sale ar fi în mod vădit inadmisibile, prima ca urmare a impreciziei sale, iar cea de a doua ca urmare a faptului că, potrivit jurisprudenței, instanța Uniunii nu poate să adreseze somații administrației în cadrul controlului de legalitate întemeiat pe articolul 91 din statut.

- 118 În ceea ce privește prejudiciul moral, concluziile în despăgubiri ar fi inadmisibile în lipsa unei cereri prealabile în temeiul articolului 90 din statut, întrucât acest prejudiciu decurge, potrivit Comisiei, dintr-un comportament non-decizional al administrației, și anume întârzierea în gestionarea dosarului reclamantei.
- 119 Cererea în repararea prejudiciului moral ar fi de asemenea nefondată. Astfel, stresul și angoasa pretinse ar fi puțin probabile în împrejurările speței, cu atât mai mult cu cât statutul de candidat care a reușit la concurs nu conferă persoanei interesate niciun drept de a fi numit funcționar și întrucât îi revine fiecărui candidat sarcina de a prezenta elementele necesare aprecierii existenței și relevanței titlurilor și experienței sale profesionale.

Aprecierea Tribunalului

- 120 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii unei instituții presupune întrunirea mai multor condiții în ceea ce privește nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, realitatea pretinsului prejudiciu și existența unei legături de cauzalitate între conduita respectivă și prejudiciul invocat (a se vedea în special Hotărârea din 1 iunie 1994, Comisia/Brazzelli Lualdi și alții, C-136/92 P, EU:C:1994:211, punctul 42, și Hotărârea din 21 februarie 2008, Comisia/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, punctul 52).
- 121 Întrucât decizia în litigiu este, astfel cum s-a statuat în cadrul examinării primului motiv, afectată de nelegalitate, trebuie să se examineze dacă reclamanta a suferit un prejudiciu cauzat de această decizie.
- 122 În ceea ce privește prejudiciul material, trebuie să se constate că, prin efectul deciziei în litigiu, reclamanta a pierdut șansa reală de a fi recrutată ca funcționar pe postul vacant din cadrul DG Justiție pentru ocuparea căruia această direcție generală și-a manifestat, într-adevăr, în repetate rânduri, interesul față de reclamantă (a se vedea punctul 18 din prezenta hotărâre și, în acest sens, Hotărârea din 7 octombrie 2013, Thomé/Comisia, F-97/12, EU:F:2013:142, punctul 76).
- 123 De asemenea, independent de măsurile pe care Comisia va trebui să le adopte, în conformitate cu articolul 266 TFUE, pentru a executa prezenta hotărâre de anulare, trebuie să se considere că reclamanta a pierdut definitiv șansa de a fi numită pe un post de administrator de grad AD 7 pe postul care era vacant în cadrul DG Justiție, pentru care această direcție generală a obținut de altfel, în scopul de a propune acest post reclamantei, o derogare administrativă de la lista de rezervă a concursului care era destinată, astfel, să permită recrutarea, în primul rând, de juriști-lingviști. Prin urmare, acest prejudiciu dă dreptul, cu respectarea celorlalte condiții legale, la reparare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2011, AA/Comisia, F-101/09, EU:F:2011:133, punctele 79-82).
- 124 În continuare, reclamanta afirmă, întemeindu-se pe interesul unității din cadrul DG Justiție în care ar fi trebuit să fie repartizată, interes necontestat de altfel de Comisie, că, în lipsa nelegalității de care este afectată decizia în litigiu, ea ar fi fost recrutată începând de la 1 septembrie 2013.
- 125 Or, trebuie amintit în această privință, pe de o parte, că dosarul EPSO a ajuns la AIPN abia în luna septembrie 2013.
- 126 Pe de altă parte, deși Comisia susține că, din punct de vedere administrativ, prima dată posibilă de recrutare pe postul vacant ar fi fost 1 martie 2014, este la fel de adevărat că, dacă AIPN nu ar fi apreciat în mod eronat că comisia de evaluare a săvârșit o eroare vădită de apreciere, durata analizei dosarului reclamantei ar fi fost probabil mai scurtă, în special ca urmare a interesului manifestat, în mod repetat, de DG Justiție pentru ocuparea acestui post.

- 127 În împrejurările speței, trebuie, prin urmare, să se considere că șansa reclamantei de a fi recrutată, în lipsa nelegalității reproșate Comisiei, pe postul de administrator în discuție a apărut în beneficiul acesteia cel mai devreme la 1 noiembrie 2013, ținând seama de asemenea de faptul că, astfel cum rezultă din e-mailul din 24 mai 2013 transmis de DG Resurse Umane reclamantei (a se vedea punctul 13 din prezenta hotărâre), vizita medicală de angajare, în cazul recrutării de către Comisie, nu ar fi fost necesară, întrucât reclamanta a efectuat deja această vizită anterior la Curtea de Justiție.
- 128 În sfârșit, reclamanta susține că valoarea prejudiciului său material s-ar ridica, pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2013 și 1 februarie 2014, în care aceasta a rămas fără loc de muncă așteptând adoptarea deciziei în litigiu, la suma de 26 132,85 euro, reprezentând veniturile pe care le-ar fi primit ca funcționar de gradul AD 7 treapta 1. Reclamanta adaugă faptul că Comisia ar trebui de asemenea să fie obligată la plata contribuțiilor la regimul de pensii începând din luna septembrie 2013.
- 129 Cu toate acestea, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la cauzele de inadmisibilitate opuse de Comisie cererilor având ca obiect ca „toate efectele” numirii să fie recunoscute și reconstituirea carierei, este suficient să se amintească faptul că prejudiciul material pentru care reclamanta este întemeiată să obțină despăgubirea nu este legat de un beneficiu nerealizat, ci de pierderea șansei de a fi fost angajată în calitate de funcționar pe postul care făcea obiectul procedurii de recrutare în discuție.
- 130 În consecință, ținând seama de împrejurările speței și utilizând competența Tribunalului de a evalua prejudiciul *ex aequo et bono*, se va face o justă reparare a întregului prejudiciu material suferit de reclamantă, având în vedere în special salariul lunar corespunzător postului care urma să fie ocupat, caracterul real al șansei pierdute, prima dată posibilă de recrutare și situația profesională a reclamantei în perioada de referință, obligând Comisia să îi plătească suma forfetară de 10 000 de euro.
- 131 În ceea ce privește prejudiciul moral, trebuie, cu titlu introductiv, să se constate că, contrar celor invocate de Comisie, prejudiciul pretins suferit nu rezultă dintr-un comportament al administrației lipsit de caracter decizional, și anume din întârzierea în gestionarea dosarului reclamantei, ci din decizia în litigiu.
- 132 Cu toate acestea, este necesar să se decidă că anularea deciziei în litigiu constituie, în sine, o reparație adecvată și suficientă a prejudiciului moral invocat de reclamantă, întrucât aceasta nu a reușit să dovedească faptul că a suferit un prejudiciu moral care poate fi separat de nelegalitatea care constituie temeiul anulării deciziei în litigiu.
- 133 În consecință, Comisia trebuie obligată să plătească reclamantei, cu titlu de despăgubiri, suma de 10 000 de euro.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 134 Potrivit articolului 101 din Regulamentul de procedură, sub rezerva altor prevederi din capitolul 8 din titlul II al regulamentulului menționat, partea care cade în pretenții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de cealaltă parte. În temeiul articolului 102 alineatul (1) din același regulament, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte propriile cheltuieli de judecată, dar să nu fie obligată decât la plata parțială a cheltuielilor de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să nu fie obligată la plata acestora.

¹³⁵ Din motivarea prezentei hotărâri rezultă că partea care a căzut în pretenții în ceea ce privește esențialul este Comisia. În plus, reclamanta a cerut în mod expres, în concluziile sale, ca aceasta să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată. Având în vedere că împrejurările speței nu justifică aplicarea dispozițiilor articolului 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia din 17 decembrie 2013 prin care Comisia Europeană a refuzat recrutarea lui FE.**
- 2) **Obligă Comisia Europeană la plata către FE a sumei de 10 000 de euro.**
- 3) **Respinge în rest acțiunea.**
- 4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de FE.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 6 octombrie 2015.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
R. Barents